

[Bertel Dahlgaard.]

søgt at forenkle valutasituationen nu ved at gengive nogle enkelte tal uden at give en redelig forklaring på dem. Man siger, at under det ærede medlem hr. Erik Eriksens regering bedredes valutasituationen med 650 mill. kr., og at perioden sluttede med et overskud på over 300 mill. kr., medens der i dette øjeblik er et underskud på ca. 200 mill. kr. Her er det, jeg har tilladt mig at gøre opmærksom på, at forbedringen på de ca. 650 mill. kr. skyldes de ca. 550 mill. kr., der blev modtaget af Marshallmidlerne, d. v. s. at uden modtagelsen af disse 550 mill. kr. Marshallmidler ville der ikke ved det ærede medlem hr. Erik Eriksens afgang have været et valutaoverskud, men et underskud på 200 mill. kr., svarende til den tilstand, vi har i dag. Det er kendsgerningen, det er ubestrideligt, og det har det ærede medlem heller ikke bestridt.

Men, siger det ærede medlem så, det er ikke rigtigt at fremføre sådanne synspunkter, for havde vi ikke fået disse Marshallmidler, hvad så, ja, så ville vi selvfølgelig have ført en helt anden politik, der ville have stillet mindre krav til valutaen. Ja, det er i hvert tilfælde meget let at sige det 5 år efter, men kan det passe? Hvad brugtes disse Marshallmidler til? Jeg skulle tage meget fejl — men det ærede medlem kan jo selv se efter — om ikke Marshallmidlerne i det store og hele anvendtes til betaling af mineralolie, foderstoffer, korn, bomuld og maskiner; jeg er ikke sikker på, om det ikke skulle være de fire femtedele, der anvendtes hertil. Vil man virkelig påstå, at dersom man ikke havde fået Marshallmidlerne, ville man ikke have indført disse varer? Selvfølgelig ikke.

Jeg gentager: jeg har ikke fremsat disse oplysninger blot som et angreb på det ærede medlem hr. Erik Eriksen, men simpelt hen fordi man må føle det som en pligt at punktere de urigtige overdrivelser, som man i venstres og de konservatives presse gennem måneder har gjort sig skyldig i. Som sagt, det er ikke et angreb på perioden 1950—53 eller et forsvar for perioden fra 1953 til nu, 1956. Som bekendt har jeg i høj grad påtalt undladelsessynder under den nuværende regering på det valutamæssige område, og jeg har bebrejdet både venstre og de kon-

servative, at de to partier har støttet regeringen i at undlade at udsætte fornødne besparelser på de offentlige budgetter.

Jeg ser i øvrigt i et konservativt blad i dag — jeg tror, det er Berlingske Tidende — at man er meget fornærmet over, at jeg har givet disse oplysninger, og derefter minder om, at jeg i fjor skulle have givet et urigtigt billede af spørgsmålet om finansministeriets overtræk på nationalbanken. Nå, havde jeg det? Jeg vil gerne minde om, at under den diskussion, der fandt sted her i fjor, søgte jeg at godtgøre, at bevægelserne med hensyn til finansministeriets overtræk i nationalbanken og de indbetalinger, der på andre konti fandt sted i nationalbanken fra statens side, havde vist, at nu nærmede sig meget hurtigt det tidspunkt, da finansministeriet finansielt set ville være neutralt i forhold til nationalbanken. Det, jeg derom sagde i fjor, det er, hvad der er sket: i det sidste finansår har finansministeriet været neutralt i forhold til overtrækkene i nationalbanken.

Det ærede medlem hr. Erik Eriksen fremkom derefter med en af disse oplysninger, skal jeg vel sige, som vel på en måde karakteriserer det ærede medlem, i hvert tilfælde en gang imellem. Nu har jeg jo komplimenteret det ærede medlem for hans sagkundskab; dette her er måske udtryk for en anden side, nemlig en vis fiffighed. Det ærede medlem spørger: må vi så ikke få at vide, hvor meget der blev afdraget på statsgælden i årene fra 1951 til 1953? Jo, det må man godt. Jeg har set efter, og så vidt jeg kan se, har afdragene været ca. 620 mill. kr.; i de 3 år, der er forløbet siden, vil afdragene være, så vidt jeg kan se, 570 mill. kr. Der er altså ikke stor forskel derpå. Men så er det, det ærede medlem siger, at til de 620 mill. kr. afdrag må vi jo lægge de 400 mill. kr. fremgang i valutaen. Ja men, ærede medlem, det var jo de penge, man fik gennem Marshallmidlerne, ikke sandt? Man kan ikke anvende dem begge steder. (*Munterhed*). Nå, tiøren er måske ikke faldet endnu derovre?

Herefter kan jeg vist gå over til de bemærkninger, som det ærede medlem hr. Erik Eriksen og det ærede medlem hr. Aksel Møller fremsatte om den tale, jeg forleden holdt på det radikale venstres